

[Aage Fogh.]

Pligt til at udstede den blaa Attest, naar Besætningen var kendt ren. De burde have Pligt til at udstede den uden ekstra Betaling. Naar Landmanden har betalt for at faa Besætningen prøvet to eller flere Gange, indtil den har bestaaet to paa hinanden følgende Gange, saa har de derigennem betalt saa rigeligt, at de burde kunne faa den blaa Attest uden at skulle betale yderligere derfor.

Jeg henleder Ministerens Opmærksomhed paa det Spørgsmaal, og jeg ønsker, at det maa blive drøftet i det kommende Udvalg.

Ved den praktiske Gennemførelse af Bekæmpelsesarbejdet mod Tuberkulosen maa der i saa stor Udstrækning som muligt tages Hensyn til, at Arbejdet gennemføres paa en saadan Maade, at det volder Landbruget det mindst mulige Tab og giver det den størst mulige Fordel. Jeg tror, man vil kunne fremme dette Formaal ved at lægge Forholdene saadan til Rette, at de større Landbrugere, de store Landbrugsejendomme, støttes i et Arbejde efter den saakaldte Bangske Linie med Afsondring af Besætningen i to Grupper, medens de smaa Landbrugsejendomme, hvor Afspærring af de enkelte Dyr i Praxis er uigennemførlig, støttes ved at faa Ret til at udsælge alle reagerende Dyr. Jeg tror, det vil være den mest praktiske, den mindst bekostelige Foranstaltning for Landbruget som Helhed, og jeg vil i høj Grad haabe, at der maa blive Lejlighed til at gennemføre Bekæmpelsesarbejdet efter denne Linie.

I Modsætning til de foregaaende ærede Talere kan jeg for mit Partis Vedkommende tilsige vor Medvirkning til Udredelse af de 2½ Mill. Kr., der skal uddeles til Kødkort. Naar man gaar ind for en Lovgivning som denne, der har Prishævning til Formaal, men samtidig har til Formaal at støtte Afsætningen, forekommer det mig at være rimeligt, at man lægger Forholdene saadan til Rette, at Prisstigningen ikke skal betales af den daarligst stillede Del af Befolkningen, thi hvis det skete, vilde det uvilkaarligt medføre mindre Forbrug, og det kan da ingen være interesseret i.

Jeg blev noget forundret ved at høre, at det ærede Medlem Hr. Simonsen begyndte sin Tale med at sige, at Venstre ikke kunde medvirke til Gennemførelsen af det Lovforslag, der her foreligger. Det betyder dog antagelig ikke, at Venstres Vælgere ud over Landet heller ikke kan tage de Fordele, som Lovforslaget byder. (*Elgaard*: Det er Vrøvl!). Jeg hørte ikke, hvad det var.

Formanden: Taleren skal ikke lade sig afbryde.

Aage Fogh: Det betyder antagelig ikke, at der ikke vil blive gjort Brug af Loven ud over Landet, og derfor er der vel ingen Grund til at tage denne Udtalelse saa alvorligt.

Med Hensyn til Afsætningsforholdene ved vi, at de er bundet udadtil. Efter mit Skøn har denne Afsætning i det forløbne Aar været særdeles tilfredsstillende. Med Hensyn til Afsætningen paa det indenlandske Marked er det utvivlsomt rigtigt, som det blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Sørensen (Sejlfjord), at den store Polteslagning i en forbausende Grad har været medvirkende til at ødelægge vort Kødkmarked, og jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der fra Landbrugets Side bør sættes ind paa at forhindre, at det Forhold fortsættes. Om det kan gøres ad Frivillighedens Vej, ved jeg ikke — jeg vil haabe, det er Tilfældet —, men hvis ikke det er Tilfældet, vilde jeg finde det rimeligt, at vi i Forbindelse med disse Ting her drøftede Forholdsregler, der kunde medføre, at vi for Fremtiden blev fri for saadanne Forhold som dem, vi havde for et Par Uger siden, da der paa en enkelt Dag leveredes op til 8 000 Polte til det københavnske Marked. Det virker urimeligt og uheldigt, og det burde undgaaes.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jens Thomsen: I det foreliggende Forslag foreslaar man, at der skal tages 2½ Mill. Kr. af Slagteafgiften til gratis Kød til de arbejdsløse eller til trængende. Vi maa protestere mod denne Indføjelse. Vi har ikke noget imod, at der gives gratis Kød til de arbejdsløse, men vi har den Opfattelse, at det er en ren og skær social Foranstaltning, hvis Omkostninger maa betales af andre. Det er ganske urimeligt at indføre en Særbeskatning af en Produktion, der i Forvejen ikke kan opnaa Produktionsprisen. Kødlovene indførtes jo ogsaa for at hæve Kreaturpriserne, og det har vist sig, at man gennem Lovenes Administration kan gennemføre Prisstigninger; naar man ikke har gennemført en rimelig Prisstigning, er det altsaa ikke paa Grund af manglende Evne hos Landbrugsministeren og de ansvarlige Ledere, men det er udelukkende paa Grund af manglende Vilje. Hvor højt Kreaturpriserne burde hæves, er selvfølgelig et Spørgsmaal, der kan diskuteres,